

KYTAROVÉ SÓLO

Freddieho nástup na sólovou dráhu sice vzedmul vlnu velkých očekávání, ve skutečnosti ale Brian a Roger měli své sólové projekty rozjeté už dávno před ním. Freddie se tedy pustil do práce na svém prvním sólovém albu mnohem později než oni.

Společnost CBS, která právě vydělala obrovský balík peněz na albu Michaela Jacksona *Thriller*, nabídla Freddiemu na vydání alba velkou finanční zálohu. Jenže nabídka se vůbec nelíbila zbytku kapely, neboť částka vysoce převyšovala jejich honoráře za společné desky. Freddie se ale nikdy netajil úmyslem vyždímat ze sólové desky, co se dá. Nicméně kromě materiálního zisku toužil také vydat několik skladeb pouze pod svým jménem a dále prozkoumávat hudební žánry, jako to dělal u alba *Hot Space*.

Na začátku roku 1983 začal Freddie v nahrávacím studiu Musicland v Mnichově pracovat na prvních písních chystaného sólového alba. Původně bylo v plánu využít sólovou desku ke spolupráci s více umělci, což byl skvělý způsob, jak se nechat obohatit (hudebně i finančně) talentem jiných umělců.

Nahrál pár demoverzí s Rodem Stewartem a Michaelem Jacksonem, se kterým nakonec spolupracoval na třech písních. Jenže žádná z nich se na albu nakonec neobjevila, přestože se jedna, kterou složil s Michaelem Jacksonem, po mnoha letech dostala na souhrnné album *Queen*.

V průběhu příprav si Freddie uvědomil, že vydání alba ve spolupráci s muzikanty, jejichž hudební ega se střetávají s tím jeho, bude mnohem složitější, než si původně myslel. Po zvážení všech pro a proti se tedy rozhodl pro ryze sólové album. To mu poskytovalo maximální svobodu, ale zároveň nesl výlučnou odpovědnost za celý výsledek prozatím nezrealizovaného uměleckého počínu.

Měsíce plynuly, Freddieho album stagnovalo a nápady nepřicházely. Podcenil práci, která byla k vydání alba potřeba, a pocítil to o to víc, že byl na jeho přípravu úplně sám.

Jeho okolí přípravě alba také nijak zvlášť nenapomáhalo. Pobyt ve městě, jako je Mnichov, daleko od novinářů a všech fanoušků, kteří ho v Londýně obklopovali, umožnil Freddiemu žít zcela anonymní život. Na veřejnosti se začíná objevovat společně s Barbarou Valentinovou, svým neúnavným doprovodem na všech večírcích tehdejší doby. Barbara a Freddie spolu sdíleli lože, milence a také nekonečně prostopášné mnichovské noci. Vedle toho se Freddie snažil udržet vztah s Winniem Kirchbergerem, jedním německým restaurátorem, který ani nemluvil anglicky.

To léto dostávají Queen nabídku složit hudbu k filmu. Kapela už v roce 1980 nahrála soundtrack ke snímku *Flash Gordon* režiséra Dina de Laurentise; tenkrát zrovna nahrávali své vlastní album *The Game*. Členové kapely se tedy sešli na nahrávání v Los Angeles, ale nakonec z nabídky sešlo: nemohli se jako kapela dát zase dohromady na objednávku někoho třetího. Setkání ale přece jenom využili a začali pracovat na svém, již desátém studiovém albu *The Works*.

Noční život ve velkém stylu si začal na Freddiem vybírat svou daň, což se projevovalo hlavně únavou a nechutí pracovat. John, Roger a Brian založili rodiny, ke kterým se po dlouhých měsících strávených na koncertních šňůrách vraceli. Vybudovali si domovy, kde na ně vždycky někdo čekal a kam je to táhlo. Freddie nic takového neměl. Přestože jedna jeho část toužila najít někoho, s kým by sdílel svůj život, ta druhá byla k lidem hodně nedůvěřivá a v posledních letech se zabývala zejména rozšifrováním, zda jsou jeho přátelství skutečná či prospěchářská.

Uzavřen sám do sebe a v obklopení jen těch nejbližších se Freddie rozhodne vyměnit osobního asistenta Paula Prentera za Petera Freestonea. Phoebe, jak se mu důvěrně říkalo, byl pro Freddieho mnohem více než pouhým asistentem – stal se jedním z jeho nejlepších přátel a doprovázel ho až do posledních chvil jeho života.

V roce 1984 Queen ukončili pauzu novým albem *The Works*, kterému dominoval single s názvem „Radio Ga Ga“, po několika letech konečně další velký hit. Vydáním „I Want to Break Free“ pak vyvolali bouřlivou polemiku, neboť píseň doprovázel videoklip, kde se všichni čtyři muzikanti převlékli za ženy. Novináři ihned představili veřejnosti klip i píseň jako důkaz Freddieho homosexuality. Ve skutečnosti to bylo trochu jinak: autorem písně byl John Deacon, zatímco s nápadem na videoklip přišla přítelkyně Rogera Taylora.

Videoklip, který měl být fakticky parodií na jednu slavnou britskou telenovelu, byl v Evropě přijat s humorem, jenže ve Spojených státech nad ním zůstal viset otazník. Tehdejší úzkoprsá americká mentalita byla ještě ochotna přejít Freddieho (zjevný) tou dobou již zavedený gay vzhled, dál už to ale Američany nepustilo: dokázali tolerovat dvojsmyslnost v jiných hudebních stylech, rock však nadále zůstal poněkud křehkým konceptem, kde maskulinita musela převážovat nade vším.

MTV nakonec zakázala videoklip k písni vysílat. Kapele sice nabídla, aby natočili klip nový, pouze pro americké publikum, jenže tento nápad pochopitelně nepadl na úrodnou půdu. S hitem „I Want to Break Free“ se Queen opět proslavili po celém světě, Spojené státy je však pohřbily.

